

[Steincke.]

mærket godt, at den højtærede Justitsminister ud fra de politiske Forhold, hvorunder han virker, forskrækket har vendt Kommissionen Ryggen og har indskrænket sig til disse Bemærkninger. Min Indsigt personlig i det paagældende Lovomraade er ikke saa stor, at jeg paa Forhaand, altsaa forinden vi har faaet hele det af Ministeren i Fremsettelsestalen omtalte Materiale samt de førnævnte Foreningers Udtalelser studeret i Udvalget, tør sige noget om Socialdemokratiets endelige Stilling til denne særlige Lovgivning, saa meget mindre som vi i Virkeligheden paa Grund af de særlige Forhold ikke har haft tilstrækkelig Tid til at diskutere disse Problemer i Rigsdagsgruppen, hvor jeg ikke har kunnet være til Stede. Jeg kan derfor herom saavel som om vor Stilling i det hele i Øjeblikket kun udtale, at denne sidste vil afhænge af, hvorledes Forhandlingerne om Principspørgsmaalene i Udvalget forløber, men at vi under alle Omstændigheder er villige til at yde vor saglige Medvirken til at opnaa det bedst mulige Resultat. Herved mener jeg i første Række et Resultat, der fører Samfundsudviklingen et lille Skridt fremad, og ikke, som flere af den højtærede Justitsministers principielle Forslag, fører Udviklingen tilbage eller lader den stivne under Paavirkning af Aarhundreders mosgroede Opfattelser. Endelig er jeg bemyndiget til at sige, at vi, trods den højtærede Justitsministers charmerende Skrabud til Slut i hans Tale for det svage, men smukke Køn, ikke nærer nogen som helst Tilbøjelighed til i Lovforslaget at erstatte „han“ med „hun“. Jeg anbefaler altsaa paa Socialdemokratiets Vegne dette omfattende Forslag til en grundig Viderebehandling i et Udvalg.

Med Hensyn til Forslaget om Ændringer i Skifteloven kan jeg henvise til de af den højtærede Justitsminister ved Fremsettelsen gjorte Bemærkninger, som vi kan tiltræde, dog at vi forbeholder os at drøfte den fastsatte Grænse af 3 000 Kr. for Værdien af det, den efterlevende Ægtefælle forlods maa udtage af Boet. Men i øvrigt kan jeg anbefale dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Rytter: I en Radiosamtale forleden Dag mellem Redaktør Torpe og Folketingets Formand udtalte Folketingets Formand, at en af Grundene til, at Forhandlingerne i Folketinget ikke altid var særlig interessante og ikke var i Stand til fuldt ud at vække Folks Interesse, var, at den ene Ordfører efter den anden stod op paa Taler-

stolen og i mange Tilfælde sagde det samme. Jeg tror ikke, at denne Frygt er begrundet for Landstingets Vedkommende i den foreliggende Sag. Jeg tror, de forskellige Ordførere her hver vil syngne med sit Næb. Vi har faaet en god Begyndelse i det udmærkede Foredrag, vi just har hørt. Det begyndte med den ærede Ordførers sædvanlige „Mit Livs Lidelseshistorie“, dernæst hans ødelagte Julestemning, og saa kom vi over til Realiteterne. Jeg skal saa vidt muligt nøjes med at holde mig til Realiteterne.

Hvad angaar selve Sagen, vil jeg først takke Kommissionen for det gode og fortrinlige Arbejde, den har nedlagt i dette Forslag. Forslaget er affattet koncist og klart, og Kommissionens Betænkning søger efter min Mening sin Lige i den udtømmende Behandling, som den har givet hele det store Emne. Den højtærede Justitsminister har i det væsentlige sluttet sig hertil. Han nøjes med paa visse Omraader at gengive, hvad Kommissionen siger om de og de Punkter, men hævder sin egen Mening om forskellige Spørgsmaal. Her er derfor skabt, synes jeg, et godt Grundlag for Rigsdagen til at træffe sin Bestemmelse: skal vi som Hovedregel slutte os til Kommissionen, eller skal vi tage de af Justitsministeren foreslaaede Ændringer? Det er stillet klart og tydeligt op for os.

Det maa være med en ejendommelig Følelse Kommissionen, og nu ogsaa vi i det høje Landsting, beskæftiger os med dette Arvelovsforslag. Arveloven ved vi hører til den sidste Gruppe af de store systematiske Love, som vor største Jurist, Ørsted, i Begyndelsen af forrige Aarhundrede var med til at udarbejde. Paa alle andre Omraader, hvor han kom med systematiserende Love, har vi nu faaet Kodifikationer. Hans store Statsret er blevet forandret, hans Love paa det civilretlige Omraade er forandret, hans Love med Hensyn til det processuelle er helt forandret, hans strafferetlige Love er nu kodificeret. Paa alle Omraader har vi nu faaet Kodifikationer. Dette vil ikke sige, at vi har forladt Ørsteds Tanker — tværtimod. Selv om vi har foretaget Kodifikationer, er det hans Tanker, som i en uhyre Udstrækning præger den senere Lovgivning.

Nu kommer vi altsaa til det sidste Omraade, Arveretslovgivningen. Det er bekendt, at mange store Forfattere har sagt om de arveretlige Love, at det er de Love, som viser det bedste Spejlbillede af Samfundet, af Familiens Betydning, af Slægtens Betydning, i det hele taget af de For-